

Sygn. akt **XXVI GC 1194/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy, XXVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodnicząca: **SSO Ewa Izabela Fiedorowicz**

Protokolant: Aneta Wróblewska

po rozpoznaniu 10 maja 2016 r. w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o stwierdzenie nieważności uchwał nr (...)i nr (...)z 18 listopada 2014 r. oraz uchwały nr (...)z (...)kwietnia 2015 r. ewentualnie o uchylenie tych uchwał

1. oddała powództwo w całości,

2. ustala, że powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przegrała sprawę w całości i obciąża ją kosztami postępowania w sprawie zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przy czym szczegółowe wyliczenie kosztów postępowania pozostawia referendarzowi sądowemu.

SSO Ewa Izabela Fiedorowicz

Sygn. akt XXVI GC 1194/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 22 grudnia 2014 r. skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., powódka - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., wniosła o stwierdzenie nieważności uchwał z 18 listopada 2014 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., mianowicie: uchwały nr (...)w sprawie zamiany umowy spółki oraz uchwały nr (...)w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Ewentualnie, w przypadku uznania przez sąd braku podstaw do unieważnienia ww. uchwał, powódka wniosła o uchylenie powyżej powołanych uchwał. Wystąpiła także o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że uchwałą nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej: (...)) z 18 listopada 2014 r., w sprawie zmiany umowy spółki zmienione zostały §1-14 tej umowy. Przedmiotowa uchwała wprowadziła do umowy spółki możliwość nakładania na jej wspólników obowiązku wnoszenia dopłat, tj. obowiązku, który dotyczył wszystkich wspólników, a który nie był przewidziany pierwotną treścią umowy spółki. Poza zmianą polegającą na wprowadzeniu zapisu umożliwiającego zobowiązanie wspólników do wnoszenia dopłat, ww. uchwała wprowadziła szereg innych zmian umowy spółki, które – w ocenie powódki - naruszały art. 246 § 3 k.s.h. Zdaniem strony powodowej, podjęta uchwała zmierzała do ograniczenia lub też w niektórych wypadkach wyłączenia uprawnień wspólników, ograniczała kompetencje zgromadzenia wspólników, a więc tym samym wykluczała możliwość weryfikacji decyzji zarządu na drodze sądowej. Uchwała wprowadziła bardzo

istotne obowiązki wspólników, w przypadku spółki (...) potencjalny obowiązek dopłat do abstrakcyjnej kwoty (...) z jednoczesnym całkowitym uwolnieniem dowolności w działaniach zarządu.

Powódka podniosła, że nie była obecna na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r., na którym została podjęta przedmiotowa uchwała - nie głosowała „za” uchwałą, ani w żaden inny sposób nie wyraziła zgody na jej podjęcie, wobec czego nie została na nią wyrażona zgoda wszystkich wspólników, których uchwała dotyczyła. Strona powodowa zarzuciła przy tym, że do Protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 18 listopada 2014 r. (Rep. (...)numer (...)) nie została dołączona lista obecności – brak jej też w aktach rejestrowych spółki.

Odnośnie roszczenia ewentualnego o uchylenie ww. uchwał jako sprzecznych z dobrymi obyczajami i mających na celu pokrzywdzenie wspólnika, powódka podniosła, że zaskarżone uchwały zostały wydane z naruszeniem panujących w społeczeństwie norm przyzwoitego zachowania, jak również podjęto je w celu pokrzywdzenia wspólnika mniejszościowego (...). Podjęcie zaskarżonych uchwał jest krzywdzące dla powodowej spółki, gdyż zmiana umowy spółki oznacza dla niej konieczność dokonywania na rzecz pozwanej spółki dopłat i to pomimo tego, że powódka wpłaciła już na rzecz pozwanej spółki znaczne kwoty.

Uzasadniając legitymację czynną do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał powodowa spółka podniosła, że jest wspólnikiem pozwanej, zaś zgromadzenie, na którym uchwały zostały podjęte zostało zwołane wadliwie, powódka zaś nie była na nim obecna. Zdaniem strony powodowej, w umowie spółki ustalono, że w celu prawidłowego zwołania zgromadzenia wspólnicy muszą zostać o nim powiadomieni, tj. muszą zapoznać się z informacją o terminie zgromadzenia nie później niż czternaście dni przed terminem tego zgromadzenia. Wysłanie zawiadomienia w określonej dacie nie jest jeszcze równoznaczne z powiadomieniem wspólnika o zgromadzeniu w tym dniu, gdyż powiadomienie polega na przekazaniu informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez odbiorcę. Zaproszenie na zgromadzenie, które odbyło się 18 listopada 2014 r., na którym podjęto zaskarżone uchwały, datowane jest na dzień 3 listopada 2014 r. i zostało wysłane do powódki za pośrednictwem poczty. Powyższe pismo zostało doręczone powódce 6 listopada 2014 r., a zatem dwanaście dni przed datą zgromadzenia, tym samym - jak wskazywała powódka - zgromadzenie to zostało zwołane w sposób wadliwy.

Strona powodowa argumentowała, że o fakcie podjęcia uchwał 18 listopada 2014 r. dowiedziała się z datowanego na 2 grudnia 2014 r. zaproszenia na nadzwyczajne zgromadzenie wspólników pozwanej, które zostało zaplanowane na 18 grudnia 2014 r., na którym miała zostać podjęta uchwała o zobowiązaniu wspólników do wniesienia dopłat, tj. obowiązku, który nie był przewidziany w pierwotnej treści umowy spółki. Natomiast o dokładnej treści podjętych 18 listopada 2014 r., uchwał powódka dowiedziała się dopiero po zapoznaniu się z aktami rejestrowymi spółki, co nastąpiło 19 grudnia 2014 r.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów postępowania według norm przepisanych. Zarzuciła brak legitymacji formalnej po stronie (...) do wniesienia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał, argumentując, że prawo to przysługuje, zgodnie z art. 250 pkt 4 k.s.h., tylko wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub powzięcia uchwały nie objętej porządkiem obrad. W niniejszym przypadku, zgodnie z postanowieniami umowy spółki z dnia 27 września 2012 r., tj. z §10 pkt 4 tej umowy, powódka jako wspólnik została odpowiednio wcześniej powiadomiona pisemnie o zgromadzeniu. Wysłany został do niej list polecony 3 listopada 2014 r. zatem na czternaście dni przed planowanym terminem zgromadzenia.

W zakresie roszczenia ewentualnego o uchylenie uchwał, pozwana podniosła, że termin na wytoczenie powództwa w tym zakresie upłynął w dniu 19 grudnia 2014 r., podczas gdy pozew został wniesiony 22 grudnia 2014 r. Pozew zatem został wniesiony z naruszeniem terminu przewidzianego w art. 251 k.s.h. Pozwana wskazała przy tym, że M. Z. - prezes zarządu strony powodowej, o podjęciu zaskarżonych uchwał dowiedział się już w dniu ich podjęcia, czyli 18 listopada 2014 r. bowiem w tym dniu podczas zgromadzenia pozostawał w kontakcie telefonicznym z członkiem zarządu pozwanej i był informowany na bieżąco o podejmowanych na zgromadzeniu uchwałach. Znał porządek obrad zgromadzenia bowiem – jako reprezentant wspólnika - został o nim poinformowany w zaproszeniu. Wobec

tego M. Z. jako reprezentant powodowej spółki, znał treść podjętych 18 listopada 2014 r. uchwał, pełną wiedzę o wszystkich uchwałach mających zapasć na tym zgromadzeniu, uzyskał jeszcze przed datą tego zgromadzenia, jak również uzyskał w formie pisemnej pełną treść tych uchwał jako załączniki do zaproszenia na zgromadzenie. Dodatkowo 18 listopada 2014 r. uzyskał drogą telefoniczną potwierdzenie od reprezentantów pozwanej, że wszystkie uchwały objęte porządkiem obrad zgromadzenia wspólników zostały podjęte zgodnie z brzmieniem projektów uchwał przesłanych wraz z zaproszeniem na zgromadzenie wspólników.

Pozwana zarzuciła w tych okolicznościach, że twierdzenie strony powodowej, jakoby zapoznanie się z treścią uchwał podjętych 18 listopada 2014 r. nastąpiło dopiero 19 grudnia 2014 r., było nieprawdziwe. Co więcej, uchwały o tożsamej treści co te podjęte 18 listopada 2014 r. zostały już wcześniej uchwalone na zgromadzeniu wspólników, które odbyło się 3 października 2014 r. M. Z., reprezentujący wspólnika - spółkę (...) był obecny na tym zgromadzeniu oraz głosował za przyjęciem uchwał tej samej treści, która to treść obejmowała także obowiązek dokonywania dopłat przez wspólników. Pozwana uzasadniła, że powodem ponownego przeprowadzenia zgromadzenia wspólników 18 listopada 2014 r. i podjęcia uchwał w przedmiocie zmiany umowy spółki był jedynie błąd techniczny (redakcyjny) w treści jednej z uchwał (tekst jednolity umowy spółki) i konieczność przerehabrowania tejsze uchwały w związku z odmową jej rejestracji i w konsekwencji zmian umowy spółki przez sąd.

W zakresie powoływanoego przez powódkę obowiązku zawiadomienia wspólników o zgromadzeniu wspólników na 14 dni przed wyznaczonym terminem, strona pozwana podniosła, że taki zapis umowy spółki z dnia 27 września 2012 r. został zmieniony 3 października 2014 roku i zastąpiony postanowieniem §10 ust. 7 umowy, za przyjęciem którego głosował M. Z. jako reprezentant wspólnika (...). W konsekwencji, zdaniem pozwanej, wysłanie przez zarząd (...) zawiadomień w terminie czternastu dni przed planowanym zgromadzeniem wspólników było prawidłowe i zgodne z treścią postanowień umowy spółki w brzmieniu z 27 września 2012 r., jak i w brzmieniu umowy nadanym uchwałą z 3 października 2014 r.

Odnosnie argumentacji powódki dotyczącej zawarcia umowy spółki i wniesienia przez powódkę do spółki kwoty (...)w tym (...)na kapitał zapasowy, pozwana podniosła, że powódka przystępowała do spółki jako podmiot profesjonalny i jako przedsiębiorca, obecnie zatem nie może tłumaczyć się nieznanomością konsekwencji przystąpienia do spółki, które zawsze wiąże się z ryzykiem dla wspólników ponoszenia kosztów rozwoju działalności przedsiębiorstwa, natomiast zmiany umowy spółki nie są niczym nadzwyczajnym.

Zdaniem pozwanej kwestionowanie przez stronę powodową zmiany umowy spółki w brzmieniu nadanym uchwałą z 18 listopada 2014 r., również należało uznać za bezzasadne. Na zgromadzeniu wspólników, które odbyło się 3 października 2014 r., powódka była bowiem obecna przy podejmowaniu uchwały o zmianie umowy spółki. Uchwałą wówczas podjęta miała treść tożsamą co treść uchwały podjętej 18 listopada 2014 r. Powódka nie sprzeciwiała się wówczas zaproponowanej treści uchwał, głosowała za jej przyjęciem.

Zdaniem pozwanej brak jest podstaw aby stwierdzić, że zapisy umowy spółki w nowym brzmieniu naruszały art. 246 §3 k.s.h. Pozwana zakwestionowała trafność stanowiska powódki, zgodnie z którym uchwałą z 18 listopada 2014 r. wprowadzono do umowy spółki zapis o możliwości nakładania na wspólników obowiązku wnoszenia dopłat i była to zmiana umowy spółki, zwiększająca świadczenia wspólników wobec spółki, która to zamiana wymaga zgody wszystkich wspólników. Według pozwanej, możliwość zobowiązania wspólników do wniesienia dopłat przewidziana została już wcześniej, jeszcze w pierwotnej treści umowy spółki w brzmieniu z 27 września 2012 r., w którym przewidziano, że ustalenie wysokości i terminów dopłat dokonuje uchwałą zgromadzenie wspólników spółki. Zmiana umowy spółki dokonana uchwałą z 18 listopada 2014 r., w zakresie dopłat nie wymagała zatem zgody wszystkich wspólników spółki, gdyż miała na celu jedynie doprecyzowanie zapisu umownego w tym zakresie i wskazanie górnej granicy wysokości dopłat. Ponadto, na zgromadzeniu wspólników 3 października 2014 r., (...) głosowała za przyjęciem uchwały w sprawie dopłat, natomiast uchwałą podjęta na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. miała tożsamą treść w zakresie dopłat, co uchwałą z 3 października 2014 r. Na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r., reprezentant (...) nie przybył, będąc prawidłowo zawiadomiony przez zarząd spółki i mając pełną świadomość co do przedmiotu uchwał jakie miały zostać podjęte na zgromadzeniu tamtego dnia. Na zgromadzeniu wspólników

3 października 2014 r., zarząd (...) przedstawił szczegółowo sytuację finansową tej spółki zatem wspólnicy mieli wiedzę o konieczności dofinansowania spółki. Uchwała w sprawie dopłat zarówno z 3 października 2014 r. jak i tożsama w treści w tym zakresie uchwała z 18 listopada 2014 r. przewidywały, że wspólnicy mogą być zobowiązani do wniesienia dopłat nie przekraczających stukrotności wartości nominalnej posiadanych przez nich udziałów, zgodnie z ich procentowym udziałem w kapitale zakładowym spółki. Z racji, że obowiązek dopłat przewidziany jest dla wszystkich wspólników proporcjonalnie do posiadanych przez nich udziałów, również argument strony powodowej o pokrzywdzeniu wspólnika mniejszościowego był, zdaniem pozwanej, niezasadny (odpowiedź na pozew k.209 i nast.).

W piśmie z 14 kwietnia 2015 r. powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie wskazując, że uchwały podjęte 3 października 2014 r., nie zostały zarejestrowane i uznać należy je za niebyłe, a to, kto był obecny na zgromadzeniu 3 października 2014 r. oraz w jaki sposób głosował, w jej ocenie pozostawało irrelevantne w niniejszej sprawie, której przedmiotem były podjęte bez zgody powódki uchwały nr(...) z dnia 18 listopada 2014 r.

W piśmie z dnia 7 maja 2015 r., powódka dokonała rozszerzenia powództwa, w ten sposób, że obok roszczeń zgłoszonych w pozwie, wniosła dodatkowo o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 7 kwietnia 2015 r., w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, ewentualnie w przypadku uznania przez sąd braku podstaw do unieważnienia uchwały, wniosła o uchylenie tej uchwały. W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że przyjęcie tekstu jednolitego umowy pozwanej spółki 7 kwietnia 2015 r., tak jak przyjęcie uchwały nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 18 listopada 2014 r., w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, stanowiło techniczną konsekwencję podjęcia zaskarżonej w niniejszym postępowaniu uchwały nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 18 listopada 2014 r. w sprawie zmiany umowy spółki. Uchwałą nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 18 listopada 2014 r., w sprawie zmiany umowy spółki dokonano szeregu radykalnych zmian treści umowy pozwanej spółki, co zostało szczegółowo opisane w treści pozwu. Na zgromadzeniu wspólników 7 kwietnia 2015 r. podjęto uchwałę, którą zmieniono siedzibę pozwanej spółki. Konsekwencją zmiany siedziby spółki było przyjęcie nowego tekstu jednolitego umowy pozwanej. Podjęcie przez wspólników decyzji o zmianie siedziby (o ile samo w sobie może być uznane za neutralne dla powódki) spowodowało ponowne przyjęcie tekstu jednolitego umowy spółki, zawierającego zaskarżone w niniejszej sprawie postanowienie.

Powódka podniosła, że głosowała przeciwko zaskarżonej uchwale nr (...), a jej sprzeciw został zaprotokołowany. Jej zdaniem stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie uchwał z 18 listopada 2014 r., mogłoby się okazać całkowicie bezprzedmiotowe, wobec pozostawienia w obrocie prawnym, co do zasady identycznej, późniejszej uchwały ustalającej tekst jednolity umowy spółki. Wobec powyższego koniecznym stało się zaskarżenie uchwały nr (...) kwietnia 2015 r. w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki i to mimo braku kwestionowania uchwały, która była bezpośrednią przyczyną zmiany tekstu jednolitego umowy pozwanej, tj. uchwały zmieniającej siedzibę pozwanej.

Powódka argumentowała, że przyczyny sprzeczności uchwał z 18 listopada 2014 r. z ustawą (względnie podstawy ich uchylenia), są tożsame z podstawami stwierdzenia nieważności (względnie uchylenia) uchwały nr (...) kwietnia 2015 r. Wobec powyższego zasadnym jest łączne rozpoznanie przedmiotowych powództw. Powódka wskazała także, że zbieżną dla uchwał z 18 listopada 2014 r. oraz uchwały (...) kwietnia 2015 r., podstawą do stwierdzenia nieważności jest to, iż przedmiotowe uchwały stanowią tzw. uchwały non existens. (k.237-242).

Pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, w tym w także w zakresie powództwa rozszerzonego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

(...) spółka z o. o. z siedzibą w W. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego k. 114-122)

(...) sp. z o. o. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego k. 176-180)

Na podstawie umowy objęcia udziałów z 18 sierpnia 2011 r., (...) spółka z o. o. z siedzibą w W. (działająca wówczas pod firmą (...) spółka z o.o. z siedzibą w W.) objęła w (...), 210 nowo utworzonych udziałów o łącznej wartości nominalnej (...) - ich wartość pokryta została wkładem pieniężnym w kwocie (...), z czego kwota (...) została przekazana na kapitał zakładowy, a kwota (...) - na kapitał zapasowy spółki.

(dowód: okoliczność bezsporna, umowa objęcia udziałów z dnia 18 sierpnia 2011 r. k. 38-43, Protokół NZW spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 16.08.2011 r. 44-55)

3 października 2014 r., odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...), podczas którego podjęto uchwałę Nr (...) w sprawie zmiany umowy spółki, w ten sposób, że dotychczasowe postanowienia §1-§14 otrzymały nowe brzmienie zgodnie z treścią wskazanej uchwały, w tym m. in. §6 zatytułowany „Dopłaty” otrzymał brzmienie:

1) Wspólnicy mogą zostać zobowiązani do wniesienia dopłat nie przekraczających stukrotnej wartości nominalnej posiadanych przez nich udziałów, zgodnie z ich procentowym udziałem w kapitale zakładowym Spółki, na mocy uchwały Zgromadzenia Wspólników, w której zostaną określone wysokość oraz terminy wniesienia dopłat.

2) Dopłaty mogą zostać zwrócone Wspólnikom, pod warunkiem, że nie będą wymagane na pokrycie straty wykazanej w sprawozdaniu finansowym Spółki, stosownie do postanowień art. 179 Kodeksu spółek handlowych.

3) Wspólnicy mogą udzielać Spółce pożyczek.”

Z treści protokołu oraz załączonej do niej listy obecności wynikało, że na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...), zwołanym na 3 października 2014 r., reprezentowanych było 1.400 udziałów (tj. (...) kapitału zakładowego), w tym obecna była jako wspólnik spółka (...), która oddała głos za przyjęciem uchwały nr (...) w sprawie zmiany umowy spółki. W trakcie tego zgromadzenia wiceprezes zarządu (...) przedstawił sytuację finansową tej spółki w powiązaniu z informacjami dotyczącymi spółki córki prawa uzbeckiego (...).

(dowód: protokół (...) sp. z o.o. z 3 października 2014 r. wraz z załączoną listą obecności oraz sprawozdaniem finansowym pozwanej spółki za rok 2013 k.198, zeznania świadka E. K. czas nagrania 00:07:00-00:07:30 k.384v, zeznania reprezentanta powódki M. Z. czas nagrania 00:31:01-00:31:17, k.385v, zeznania reprezentanta pozwanej Z. C. czas nagrania 00:56:36-00:56:50 k.386v.)

Zarządzeniem z 29 października 2014 r., Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XIV Wydział Gospodarczy KRS zwrócił wniosek (...) o zmianę wpisu, m.in. wskazując w uzasadnieniu, że złożona została nieprawidłowo sporządzona uchwała nr (...) NZW spółki z 3 października 2014 r. (akt notarialny Rep. (...) (...)) w przedmiocie zmiany umowy spółki, w której brak jest postanowień dotyczących usunięcia zapisów §15-18 umowy spółki.

(dowód: zarządzenie z 29 października 2014 r. k.199-200)

Z uwagi na zwrot wniosku spółki (...) o dokonanie zmian w KRS, władze tej spółki postanowiły ponownie podjąć uchwałę dotyczącą zmiany umowy spółki i w tym celu zwołano na 18 listopada 2014 r., NZW spółki (...), o czym zawiadomiono wspólników zaproszeniem z 3 listopada 2014 r., wskazując w nim datę, godzinę i miejsce zgromadzenia, oraz porządek obrad wraz z projektem uchwał. Zaproszenie takie wystosowano także do wspólnika (...), również

mailem datowanym na 6 listopada 2014 r., poinformowano wspólników, w tym reprezentanta powódki M. Z. o przyczynach odmowy dokonania zmian umowy spółki w KRS i związanej z tym konieczności ponownego zwołania zgromadzenia w tej sprawie., jednocześnie przesłano opis sytuacji finansowej spółki (...).

(dowód: zaproszenie z 3 listopada 2014 r. wraz z projektem uchwał k.84-103 i 182-192, dowód nadana przesyłki z zaproszeniem na zgromadzenie z 3 listopada 2014 r. k.181, korespondencja mailowa z 6 listopada 2014 r. wraz z załącznikami k.193-197, zeznania za pozwaną Z. C. czas nagrania 00:54:20-00:56:28 k.386)

Na zgromadzeniu wspólników (...) 18 listopada 2014 r., stawili się wspólnicy tej spółki: E. K., J. R., Z. C. i K. W. – posiadający łącznie 1190 udziałów. Wobec niestawiennictwa o wyznaczonej godzinie na tym zgromadzeniu reprezentanta wspólnika (...), członek zarządu (...) Z. C. telefonował do reprezentanta (...) – M. Z. w celu ustalenia przyczyn jego nieobecności. W trakcie przeprowadzonej rozmowy telefonicznej, M. Z. poinformował Z. C., że przypadkowo został zamknięty przez żonę w mieszkaniu i nie miał możliwości otwarcia drzwi od wewnątrz (zamek (...)). M. Z. nie nalegał na to aby zgromadzenie przełożyć, i odroczyć głosowanie, nie sygnalizował, że chce być obecny na zgromadzeniu. Nie kontaktował się z domownikiem w celu odblokowania drzwi. W tej sytuacji członek zarządu (...) Z. C. poinformował M. Z., że obrady odbędą się bez jego udziału i będą dotyczyły kwestii ujętych w zaproszeniu na zgromadzenie, zgodnie z przedstawionym porządkiem obrad i przesłanym projektem uchwał. M. Z. nie protestował takiemu biegowi rzeczy.

Na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników 18 listopada 2014 r., oznaczonej nr (...), dokonano wyboru Przewodniczącego zgromadzenia, a na mocy uchwały oznaczonej nr (...)- dokonano przyjęcia porządku obrad. W ramach zaś uchwały oznaczonej nr (...) zmieniono umowę spółki, m. in. poprzez wprowadzenie do umowy §6, który otrzymał identyczne brzmienie jak zapis uchwały podjętej na zgromadzeniu wspólników, które odbyło się 3 października 2014 r. i na którym reprezentant (...), M. Z. był obecny i głosował za przyjęciem uchwały w takim właśnie brzmieniu, tj.:

1. „Wspólnicy mogą zostać zobowiązani do wniesienia dopłat nie przekraczających stukrotnej wartości nominalnej posiadanych przez nich udziałów, zgodnie z ich procentowym udziałem w kapitale zakładowym Spółki, na mocy uchwały Zgromadzenia Wspólników, w której zostaną określone wysokość oraz terminy wniesienia dopłat.
2. Dopłaty mogą zostać zwrócone Wspólnikom, pod warunkiem, że nie będą wymagane na pokrycie straty wykazanej w sprawozdaniu finansowym Spółki, stosownie do postanowień art. 179 Kodeksu spółek handlowych.
3. Wspólnicy mogą udzielać Spółce pożyczek.”

W treści uchwał podjętych 18 listopada 2014 r. dodano jedynie zapis o wykreśleniu §15-§18.

Natomiast w ramach uchwały NZW zwołanego na 18 listopada 2014 r., oznaczonego nr (...) postanowiono przyjąć tekst jednolity umowy spółki.

(dowód: częściowo okoliczność bezsporna, protokół NZW z 18 listopada 2014 r. k. 56-78; lista obecności na NZW spółki (...) 18 listopada 2014 r. k.352, zeznania świadków: J. R. czas nagrania 00:08:49-00:15:07 k. 364 i E. K. czas nagrania 00:09:00-00:11:57 k.384; zeznania M. Z. czas nagrania 00:31:10-00:33:15 k.385v, zeznania Z. C. czas nagrania 00:53:04-00:54:16 k.386v).

9 stycznia 2015 r., odbyło się NZW spółki (...), na którym podjęto uchwałę nr (...), zobowiązującą wszystkich wspólników, w tym również spółkę (...), do wniesienia dopłat we wskazanych w tejże uchwale wysokościach – ((...)) w kwocie (...)

(dowód: okoliczność bezsporna, protokół NZW spółki (...) z 9 stycznia 2015 r. k.152-159)

7 kwietnia 2015 r., było się NZW spółki (...), na którym podjęto uchwałę nr (...)w sprawie zmiany umowy spółki w zakresie zmiany jej siedziby. W konsekwencji podjęto również uchwałę nr (...)w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, w brzemieniu nadanym jej na podstawie kwestionowanych w niniejszej sprawie uchwał NZW spółki (...) z 18 listopada 2014 r. Obecny na tym zgromadzeniu reprezentant spółki (...) głosował przeciwko tej uchwale, a sprzeciw został zaprotokołowany.

(dowód: okoliczność bezsporna, protokół NZW spółki (...) z 7 kwietnia 2015 r. k..243-260)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów w postaci dokumentów, kopii dokumentów i wydruków powołanych powyżej oraz zeznań świadków: J. R. oraz E. K.. Treść dokumentów, kopii i wydruków oraz ich autentyczność nie była kwestionowana w sprawie i nie budziła zastrzeżeń Sądu. Ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy poczynił także w oparciu o okoliczności bezsporne oraz twierdzenia stron, które nie były kwestionowane i które na podstawie 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. zostały przyjęte za udowodnione.

Sąd pominął zeznania świadków R. D., T. S. oraz M. C.. Zeznania tych świadków były wiarygodne, jednak nie miały one istotnego znaczenia w niniejszej sprawie. Świadkowie ci zeznawali co do okoliczności znanych im z relacji innych osób (udziałowców powódki), osobiście nie uczestniczyli w zgromadzeniach wspólników spółki (...), na których podjęte zostały sporne uchwały, nie uczestniczyli też w kontaktach reprezentanta powódki M. Z. pomiędzy reprezentantami strony pozwanej. Z zeznań świadka T. S. wprost wynikało, że nie miał on wiedzy jaka była zawartość przesyłki z zaproszeniem na NZW zwołane na 18 listopada 2014 r. Świadek M. C. zeznała, że wiedzę iż M. Z. nie mógł dotrzeć na zgromadzenie 18 listopada 2014 r., czerpie od niego samego. Osobiście nie uczestniczyła w kontaktach pomiędzy reprezentantami stron.

Jako wiarygodne ale nie mające znaczenia dla sprawy sąd ocenił również zeznania świadków K. W. i W. S.. Świadek K. W. zeznała, że nie pamięta czy była obecna na zgromadzeniu w dniu 18 listopada 2014 r., nie pamiętała rozmowy z M. Z. podczas zgromadzenia. Natomiast świadek W. S. nie był obecny na zgromadzeniu wspólników 18 listopada 2014 r., nie był wówczas członkiem zarządu pozwanej spółki.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. R. i E. K., które 18 listopada 2014 r., były obecne na zgromadzeniu wspólników pozwanej. Z zeznań tych świadków jednoznacznie i konsekwentnie wynikało, że reprezentant powódki – M. Z. nie dotarł na sporne zgromadzenie 18 listopada 2014 r., jak się okazało z przeprowadzonej z nim, w trakcie tego zgromadzenia rozmowy telefonicznej, z powodu zatrzaśnięcia go w mieszkaniu. Natomiast telefonicznie otrzymał informację o planowanym przebiegu tego zgromadzenia, także w zakresie treści mających zapasć uchwał. Świadkowie potwierdzili również, że reprezentant powódki – M. Z. był obecny na zgromadzeniu 3 października 2014 r., na którym głosował za przyjęciem uchwał tożsamyh z treścią uchwał podjętych na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. Potwierdzili również, iż jedyną przyczyną ponownego podjęcia spornych obecnie uchwał były zastrzeżenia sądu rejestrowego w zakresie kwestii redakcyjnych uchwał. Świadek E. K. potwierdziła że do zaproszenia na zgromadzenie 18 listopada 2014 r. dołączone zostały projekty spornych uchwał.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanego za powódkę M. Z. częściowo - w zakresie, w jakim korelowały one z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, biorąc pod uwagę subsydiarny i pomocniczy charakter tego dowodu. Sąd odmówił tym zeznaniom wiarygodności co do braku jego wiedzy na 18 listopada 2014 r. na temat porządku obrad zgromadzenia zwołanego na 18 listopada 2014 r., oraz co do treści poddanych pod głosowanie i podjętych na tymże zgromadzeniu uchwał. Zeznania w tym zakresie pozostawały w sprzeczności z zebranyh w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z treścią załączonego przez stronę powodową zaproszeniem na zgromadzenie 18 listopada 2014 r. wraz projektem uchwał poddanych w tym dniu pod głosowanie, dowodem jego nadania 3 listopada 2014 r., a także zeznaniami świadków E. K. i J. R., które potwierdziły, że w ich obecności, Z. C. telefonicznie poinformował nieobecnego na zgromadzeniu M. Z. o porządku obrad 18 listopada 2014 r. i poddaniu pod głosowanie uchwał, zgodnie z przesłanym projektem. Okoliczność, że obaj reprezentanci obu spółek rozmawiali swobodnie o sytuacji (...) i uchwałach mających być przedmiotem obrad 18 listopada 2014 r. została potwierdzona w zeznaniach samego M. Z..

Jako wiarygodne sąd ocenił również zeznania przesłuchanego za pozwaną Z. C.. Zeznania te w sposób kategoriyczny potwierdziły przyczynę konieczności ponownego głosowania nad uchwałami przyjętymi już 3 października 2014 r., a także fakt informowania reprezentanta powódki – M. Z. o treści uchwał poddanych głosowaniu na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. w tym samym dniu podczas rozmowy telefonicznej. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym: w potwierdzeniu nadania 3 listopada 2014 r., przesyłki zawierającej zaproszenie na zgromadzenie 18 listopada 2014 r., wraz ze wskazanym porządkiem obrad i projektami uchwał, a także w zeznaniach świadków J. R. i E. K., oraz częściowo zgodne są z zeznaniami M. Z..

Sąd przyjął także za wiarygodne zeznania reprezentanta pozwanej – T. K.. Były one bowiem spójne z zeznaniami Z. C. oraz zeznaniami świadków J. R. i E. K..

Sąd pominął nowe wnioski dowodowe (dowody z dokumentów), twierdzenia i zarzuty powódki zawarte w jej piśmie z 17 maja 2016 r., uznając je za spóźnione. Powyższe pismo zostało złożone po zamknięciu rozprawy, co nastąpiło 10 maja 2016 r. (protokół rozprawy k.384). Miało stanowić jedynie załącznik do protokołu. W istocie zawierało szereg nowych dowodów.

Zgodnie z art. 316 § 2 k.p.c., otwarcie rozprawy na nowo następuje, gdy istotne okoliczności ujawniły się po jej zamknięciu. W niniejszej sprawie nie nastąpiło ujawnienie nowych faktów ani dowodów, które powstały, lub zostały ujawnione po zamknięciu rozprawy, nie zaistniała taka sytuacja w której powódka nie mogła przedstawić ani powołać tychże wniosków i dowodów wcześniej. Dokumenty powołane w tym piśmie pochodzą z 2015 r. z postępowania sądowego o ogłoszenie upadłości spółki (...). Powódka zatem – jako że była uczestnikiem tego postępowania – miała do nich dostęp i wiedzę o ich istnieniu. Strona powodowa nie tylko nie wykazała, że możliwość powołania tychże dowodów powstała dopiero po zamknięciu rozprawy, ale też nie wykazała, że te dowody i okoliczności są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (pismo k.393). (...) nie wykazała okoliczności uzasadniających otwarcie rozprawy na nowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w zakresie żadnego ze zgłoszonych w pozwie roszczeń, przy czym sposób formułowania kolejnych roszczeń o stwierdzenie nieważności uchwał, ewentualnie ich uchylenie wskazywał, że były to roszczenia ewentualne, w ramach których powódka domagał się wyeliminowania z obrotu prawnego kwestionowanych uchwał.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie także w zakresie rozszerzonego powództwa dotyczącego uchwały nr (...), podjętej 7 kwietnia 2015 r.

Wyjaśnienia w sprawie wymaga kwestia formalna, związana z oznaczeniem zaskarżonych uchwał NZW z 18 listopada 2014 r. spółki (...). Strona powodowa w pozwie oraz w toku postępowania dowodowego kwestionowała uchwałę nr (...)NZW z 18 listopada 2014 r., w sprawie zamiany umowy spółki oraz uchwały nr (...)NZW z tego samego dnia, w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, oparte na treści protokołu NZW (k.56-78) nakazywały przyjąć, że żądanie pozwu odnosiło się - odpowiednio do uchwały nr (...) oraz uchwały nr (...)NZW spółki (...) z 18 listopada 2014 r. albowiem to właśnie te uchwały, a nie uchwała nr (...)i uchwała nr (...), odnosiły się do zmiany umowy spółki oraz przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki.

Podjmując kwestie merytoryczne dotyczące żądania stwierdzenia nieważności uchwał NZW spółki (...) z 18 listopada 2014 r., odnoszących się do zmiany umowy spółki oraz przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, należało stwierdzić, że powódka nie miała legitymacji formalnej do wystąpienia z takim powództwem.

Stosownie do art. 252 § 1 k.s.h., osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h. przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenia nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 250 pkt 4 k.s.h., prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały

wspólników przysługuje m.in. wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad.

W niniejszej sprawie strona powodowa, uzasadniając legitymację czynną do wytoczenia powództwa o unieważnienie powyższych uchwał, wskazywała na wadliwość zwołania zgromadzenia z 18 listopada 2014 r. Zarzuciła, że przy zwołaniu tego zgromadzenia nie zachowano terminu zawiadomienia o zgromadzeniu, co zdaniem strony powodowej należało rozumieć jako możliwość zapoznania się przez wspólnika z informacją o terminie zgromadzenia nie później niż na czternaście dni przed terminem tego zgromadzenia. Tymczasem zaproszenie na zgromadzenie z 18 listopada 2014 r., tj. zgromadzenie, na którym podjęto zaskarżone uchwały, datowane było na dzień 3 listopada 2014 r. i zostało doręczone powodce 6 listopada 2014 r., tj. dwanaście dni przed datą zgromadzenia. Okoliczność ta zdaniem powódki przesądzała o wadliwości zwołania tego zgromadzenia.

Zgodnie z treścią art. 238 §1 k.s.h., zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Wedle zaś obowiązującej na 3 listopada 2014 r., czyli dzień zwoływania zgromadzenia wspólników z 18 listopada 2014 r., umowy spółki, „zgromadzenia wspólników odbywają się w siedzibie spółki lub poza nią co wymaga wcześniejszego powiadomienia pisemnego wszystkich wspólników, nie później niż czternaście dni przed wyznaczonym terminem zgromadzenia” (§10 pkt 4).

Dokonując oceny legitymacji formalnej powódki oraz mając na względzie prezentowane przez nią stanowisko, wskazać należy, że w świetle powyższych przepisów ustawy oraz postanowień umowy spółki, brak było w sprawie jakichkolwiek podstaw aby przyjąć za powódką, że wolą stron (wolą wspólników pozwanej spółki) miało być takie rozumienie zapisu umowy spółki, o jakim przekonuje strona powodowa. Powódka żadnych dowodów, czy też wniosków dowodowych na tę okoliczność nie zgłosiła. Okoliczności tej nie wykazała w sprawie, wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi dowodzenia, wynikającemu z art. 6 k.c., oraz z art. 232 k.p.c.. Jak słusznie wskazywała strona pozwana, co także zostało wykazane w toku niniejszego postępowania, powódka została powiadomiona o zgromadzeniu wspólników pisemnie, tj. został do niej wysłany 3 listopada 2014 r. (a więc na czternaście dni przed wyznaczonym terminem zgromadzenia) list polecony z zaproszeniem na zgromadzenie, którego termin wyznaczono na 18 listopada 2014 r.

Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, że opisane działanie zarządu (...), czyniło zadość wymogom prawidłowemu zawiadomieniu wspólnika – powódki o terminie zgromadzenia, wyznaczonym na 18 listopada 2014 r. Zważyć bowiem należy, że zapis §10 pkt 4 umowy spółki, do którego odwoływała się strona powodowa, zarzucając wadliwość zwołania zgromadzenia, nie odnosił się do potwierdzenia odbioru przesyłki zawierającej zawiadomienie o zgromadzeniu, a jedynie określał termin do wysłania zawiadomienia o zgromadzeniu, a ten został zachowany.

W ocenie Sądu powyższe rozważania nie miały jednak znaczenia w sprawie. Nieobecność wspólnika – powódki na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. nie pozostaje bowiem w związku z ewentualną wadliwością zwołania tego zgromadzenia. Reprezentant powódki nie był obecny na zgromadzeniu jedynie dlatego, że – jak twierdził, został zamknięty w mieszkaniu. Zatem nawet gdyby przyjąć za powódką konieczność zawiadomienia o zgromadzeniu, w znaczeniu możliwości zapoznania się z treścią zaproszenia o terminie zgromadzenia co najmniej na czternaście dni przed jego datą, to i tak fakt odebrania tego zawiadomienia przez reprezentanta powódki 6 listopada 2014 r., a więc dwanaście dni przed planowanym terminem, nie pozostawał w związku z nieobecnością reprezentanta powódki na tymże zgromadzeniu. Postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że reprezentant powódki - M. Z. wiedział o terminie i miejscu Zgromadzenia Wspólników z 18 listopada 2014 r., a jego nieobecność na nim, nie pozostawała w związku z zarzucaną przez powódkę wadliwością jego zwołania.

Sąd Okręgowy orzekający w sprawie stoi na stanowisku popartym także głosami doktryny, zgodnie z którym wspólnik nieobecny na zgromadzeniu może zaskarżyć uchwałę w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia, przy czym – chociaż ustawa tego nie wskazuje wprost – musi zachodzić związek przyczynowy pomiędzy nieobecnością wspólnika, a wadliwym zwołaniem zgromadzania (tak m.in. Marta Litwińska – Werner w: Kodeks spółek handlowych.

Komentarz. 2.wydanie. Wydawnictwo C.H.Beck2005 r. str. 651.). Pogląd ten jako słuszny i uwzględniający ratio legis analizowanego przepisu należy podzielić w całej rozciągłości.

Nie bez znaczenia dla dokonanej przez Sąd oceny prawnej stanu faktycznego pozostaje okoliczność, że strona powodowa nie wykazała ani nawet nie zgłosiła twierdzeń, że reprezentant powódki M. Z. chciał i podejmował próby dotarcia na zgromadzenie wspólników 18 listopada 2014 r. Brak jest jakichkolwiek twierdzeń, że M. Z. podjął starania aby skontaktować się z domownikami (żoną) w celu wypuszczenia go z mieszkania, czy też podczas rozmowy telefonicznej zwracał się do reprezentantów pozwanej spółki o przełożenie terminu, czy też godziny zgromadzenia z powodu chęci czy też konieczności wzięcia w nim udziału. M. Z. nie zeznał aby podjął próbę przeniesienia głosowania na późniejszą godzinę czy inny dzień, tak by móc uczestniczyć w zgromadzeniu. Przyznał wręcz, że po rozmowie z reprezentantem pozwanej w czasie zgromadzenia 18 listopada 2014 r. zdrzemnął się, a także, potwierdził, że znał porządek obrad tego zgromadzenia oraz zaakceptował odbycie się zgromadzenia bez jego obecności.

Dodać należy jeszcze, że zapis §10 pkt 4 umowy spółki z dnia 27 września 2012 r., odnoszący się do zasad zwoływania zgromadzeń wspólników spółki, został zastąpiony postanowieniem §10 pkt 7 umowy spółki, w którym podobnie jak w art. 238 §1 k.s.h., mowa jest o zwołowaniu zgromadzenia listem poleconym wysłanym co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia. Za przyjęciem tego zapisu w tym kształcie głosował reprezentant powódki – M. Z. podczas Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki 3 października 2014 r. Powyższa okoliczność, zdaniem Sądu, wskazuje na akceptację przez (...) przewidzianego przez ustawodawcę trybu i sposobu zawiadamiania o zgromadzeniach i czyni niewiarygodną argumentację strony powodowej prezentowaną w tym zakresie, mianowicie że dla powódki istotna była właśnie kwestia zawiadomienia zgromadzenia co najmniej czternaście dni przed jego terminem (zeznania M. Z. czas nagrania 00:42:55-00:43:30).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy przyjął w sprawie, że powódka nie posiada legitymacji formalnej do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności spornych uchwał albowiem brak podstaw aby stwierdzić wadliwość w zwołaniu zgromadzenia wspólników 18 listopada 2014 r., a także nieobecność reprezentanta powódki na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r., nie pozostaje w związku z zarzucaną wadliwością jego zwołania, w przypadku gdyby tę wadliwość ustalić.

Odnośnie zarzutu nieważności uchwał podjętych na NZW pozwanej spółki w dniu 18 listopada 2014 r., a dotyczących zmiany umowy spółki, m.in. poprzez wprowadzenie obowiązku dopłat, Sąd stwierdził, że strona powodowa nie wykazała, że kwestionowane przez nią uchwały są sprzeczne z ustawą.

Zgodnie z art. 252 § 1 k.s.h., osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Obecnie kodeks przesądza, że sprzeczność może dotyczyć wyłącznie niezgodności z ustawą.

Wedle treści art. 246 §3 k.s.h., uchwała dotycząca zmiany umowy spółki, zwiększająca świadczenia wspólników lub uszczuplająca prawa udziałowe bądź prawa przyznane osobiście poszczególnym wspólnikom, wymaga zgody wszystkich wspólników, których dotyczy.

Sąd orzekający w sprawie podziela przytoczoną przez stronę interpretację powyższej regulacji, wynikającą wprost z przepisu cytowanego artykułu, jak również z orzecznictwa sądowego, wskazującą na niezgodność z prawem uchwały o zmianie umowy spółki zwiększającej świadczenia wspólników w postaci dopłat, w sytuacji braku zgody wszystkich wspólników. Taka sytuacja jednakże nie zachodzi w tej sprawie. Jak wykazało postępowanie dowodowe, na zgromadzeniu wspólników pozwanej spółki 3 października 2014 r., podczas którego reprezentowane było 100% kapitału (obecna była również powódka), poddano pod głosowanie uchwałę o zmianie umowy spółki przewidującą m. in. obowiązek wnoszenia dopłat przez wspólników, w brzmieniu identycznym do tego, które zostało przyjęte kwestionowanymi w niniejszej sprawie uchwałami, podjętymi na zgromadzeniu wspólników 18 listopada 2014 r. Dodać przy tym należy, że w sprawie bezsporna była okoliczność, że na zgromadzeniu wspólników pozwanej spółki 3 października 2014 r. był obecny reprezentant powódki – M. Z., który oddał głos za przyjęciem uchwały dokonującej zmiany umowy spółki, przewidującej m. in. obowiązek wnoszenia dopłat. Dla dopełnienia obrazu w sprawie w zakresie

okoliczności istotnych dla dokonywanej oceny prawnej, przypomnieć także należy, iż reprezentant powódki – M. Z. w trakcie rozmowy telefonicznej prowadzonej ze Z. C. 18 listopada 2014 r., nie oponował przeciwko planowanemu w tym dniu porządkowi obrad, który był mu znany choćby z treści zaproszenia na zgromadzenie. W ocenie Sądu Okręgowego, dowód z dokumentu w postaci przesyłki nadanej listem poleconym 3 listopada 2014 r. (k. 181-192) w połączeniu z zeznaniami świadka E. K. oraz wyjaśnieniami przesłuchanego za pozwaną Z. C., a także załączonymi właśnie przez stronę powodową projektami uchwał poddanymi pod głosowanie na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. (k.84-103), uprawniał do przyjęcia, że w przesyłce (w kopercie przesłanej listem poleconym) znajdowało się zaproszenie z 3 listopada 2014 r. na zgromadzenie planowane na 18 listopada 2014 r. wraz z projektem przyjętych w jego toku uchwał.

Reasumując, doprecyzowanie zapisów umowy spółki o dopłatach nastąpiło w drodze uchwał podjętych na zgromadzeniu wspólników 3 października 2014 r. za zgodą wszystkich wspólników, w tym (...). (k.198) Dopłaty zostały przewidziane i zaakceptowane, w tym także przez powódkę. Na zgromadzeniu 18 listopada 2014 r. przyjęto natomiast jednolity tekst umowy, zapis dotyczący obowiązku dopłat nie był rozwiązaniem nowym, był to zapis tożsamy z tym, który został przyjęty przez wspólników w drodze uchwały podjętej na zgromadzeniu 3 października 2014 r. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można mówić o braku zgody wszystkich wspólników, w szczególności powódki, na zmianę umowy spółki w zakresie wprowadzenia obowiązku dopłat. W konsekwencji brak naruszenia art. 246 §3 k.p.c.

Zmiana umowy spółki dokonana 18 listopada 2014 r. nie dotyczyła wprowadzeniu obowiązku dopłat, a odnosiła się do dodania zapisów o wykreśleniu paragrafów, które stały się powodem odmowy rejestracji uchwał przez sąd rejestrowy. Natomiast na zmianę umowy spółki, zgodnie z art. 255 k.s.h., wymagana jest zgoda większości wspólników. Przyjęcie zatem 18 listopada 2014 r. zmiany, która nie dotyczyła obowiązku dopłat, była skuteczna, osiągnięto bowiem wymaganą ustawą większość.

Podsumowując, główną podstawą odmowy stwierdzenia nieważności uchwał jest brak legitymacji formalnej powódki do ich zaskarżenia w tym trybie. Brak jest także podstaw do ustalenia nieważności z ustawą uchwał z 18 listopada 2014 r.

Sąd nie dopatrył się również podstaw do uwzględnienia żądania ewentualnego pozwu o uchylenie uchwał zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z 18 listopada 2014 r., mających za przedmiot zmianę umowy spółki oraz przyjęcie tekstu jednolitego umowy spółki.

Zgodnie z art. 249 §1 k.s.h., uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Legitymacja czynna do wytoczenia powództwa tego rodzaju przysługuje analogicznym podmiotom jak w przypadku powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał i również uregulowana jest w art. 250 k.s.h.

Także w tym przypadku powódka nie ma legitymacji formalnej do zaskarżenia uchwał żądając ich uchylenia. Powódka bowiem nie wykazała, że zgromadzenie wspólników z 18 listopada 2014 r. zostało zwołane wadliwie, oraz że – nawet w przypadku przyjęcia wadliwości zwołania tego zgromadzenia – nieobecność wspólnika (...) na tym zgromadzeniu pozostawała w związku przyczynowym z wadliwym zwołaniem tego zgromadzenia. Rozważania prawne Sądu powołane powyżej pozostają w tych kwestia aktualne także w przedmiocie żądania uchylenia kwestionowanych uchwał. Brak legitymacji formalnej skutkuje oddaleniem powództwa.

Ponadto, co słusznie podnosiła pozwana, w niniejszej sprawie nie został zachowany także ustawowy termin wystąpienia z powództwem o uchylenie uchwały.

Zgodnie z art. 251 k.s.h., powództwo o uchylenie uchwały wspólników należy wnieść w terminie miesiąca od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia uchwały.

Zaskarżone uchwały zostały podjęte 18 listopada 2014 roku. Pozew został w sprawie wniesiony 22 grudnia 2014 r. (data złożenia pisma na biurze podawczym k. 2)

Jednocześnie, jak wykazało postępowanie dowodowe, reprezentant powódki o treści podjętych 18 listopada 2014 r. uchwał miał wiedzę już tego samego dnia. Potwierdziły to także, jak ustalono powyżej, dowody z zeznań: świadka E. K., strony pozwanej Z. C., jak i w zasadzie także strony powodowej M. Z., który przyznał, że w trakcie zgromadzenia 18 listopada 2014 r. rozmawiał telefonicznie ze Z. C., który po otrzymaniu wyjaśnienia co do nieobecności na zgromadzeniu, poinformował M. Z., jako reprezentanta wspólnika, że głosowaniu poddane zostaną uchwały zgodnie z przesłanym projektem, według porządku obrad opisanym w zaproszeniu z 3 listopada 2014 r. Przesłuchany za powódkę M. Z. przyznał, że nie dopytywał Z. C. jakie uchwały będą poddane głosowaniu, nie dowiadywał się też ani tego samego dnia, ani w dniach następnych o przebiegu zgromadzenia wspólników z 18 listopada 2014 r., co w ocenie Sądu wskazuje, że nie tylko wiedział o planowanym przebiegu obrad ale i przyjętych podczas niego uchwałach. Podkreślenia wymaga okoliczność, że przewidziane porządkiem obrad i poddane pod głosowanie 18 listopada 2014 r., uchwały, były tożsame z tymi, które zostały przyjęte podczas głosowania na zgromadzeniu wspólników pozwanej spółki 3 października 2014 r. Jak wykazała strona pozwana, jedyną przyczyną ponownego głosowania 18 listopada 2014 r. nad uchwałami, które przyjęto na zgromadzeniu 3 października 2014 r., była odmowa zarejestrowania przez sąd rejestrowy uchwał przyjętych właśnie 3 października 2014 r., z uwagi na nieusunięcie w ich treści paragrafów 15-18 umowy spółki. O tym Z. C. poinformował wspólników w korespondencji mailowej z 6 listopada 2014 r. W konsekwencji, zdaniem Sądu, uzasadnione jest twierdzenie, że 18 listopada 2014 r., powódka nie tylko wiedziała o terminie zgromadzenia wspólników zaplanowanym na ten dzień, знаła porządek obrad i treść projektów uchwał, ale także znała przyczyny ponownego głosowania nad uchwałami, co do których oddała głos „za” podczas zgromadzenia wspólników, które odbyło się 3 października 2014 r.

Dlatego brak jest podstaw do przyjęcia jako wiarygodne stanowiska strony powodowej, że reprezentant powódki – M. Z. dowiedział się o treści skarżonych uchwał dopiero z datowanego na 2 grudnia 2014 r. zaproszenia na kolejne zgromadzenie wspólników zaplanowane na 17 grudnia 2014 r. Zauważyć przy tym jednocześnie należy, że stanowisko powódki było niekonsekwentne w zakresie daty w której dowiedziała się o treści uchwał podjętych 18 listopada 2014 r.

Skoro strona powodowa wiedzę o treści uchwał podjętych 18 listopada 2014 r. powzięła tego samego dnia, to termin miesięczny na wniesienie pozwu w sprawie z żądaniem uchylenia tychże uchwał upłynął 19 grudnia 2014 r. W tych okolicznościach żądanie ewentualne pozwu z dnia 22 grudnia 2014 r. należało ocenić jako wniesione po upływie ustawowego terminu, co skutkowało oddaleniem powództwa.

W sprawie brak było także podstaw do uwzględnienia powództwa w jego rozszerzonym zakresie zawierającym żądanie stwierdzenia nieważności uchwały nr (...)NZW spółki (...) podjętej 7 kwietnia 2015 r. w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, ewentualnie o uchylenie tej uchwały. Powódka podnosiła, że przyczyny sprzeczności z ustawą uchwał z 18 listopada 2014 r. były tożsame z podstawami stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) kwietnia 2015 r. Powoływała się także na sprzeczność tej uchwały z dobrymi obyczajami, także na pokrzywdzenie wspólnika mniejszościowego (...) oraz na naruszenie panujących w społeczeństwie norm przyzwoitego zachowania.

Odnosnie żądania stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) kwietnia 2015 r. wskazać należy, że strona powodowa, pomimo ciężącego na niej obowiązku dowodzenia, nie wykazała sprzeczności z ustawą uchwały mającej za przedmiot przyjęcie tekstu jednolitego umowy spółki. Co więcej, jak sama przyznała, roszczenie sformułowane w tym zakresie związane było z roszczeniem pierwotnym, tj. dotyczącym żądania stwierdzenia nieważności ewentualnie uchylenia uchwał z 18 listopada 2014 r. i miało na celu uniknięcie funkcjonowania w obrocie tekstu jednolitego umowy pozwanej spółki, zawierającego jej zdaniem sprzeczne z prawem postanowienia. Z przyczyn opisanych szczegółowo powyżej, Sąd nie dopatrywał się podstaw do stwierdzenia nieważności kwestionowanych przez powódkę uchwał z 18 listopada 2014 r., jako sprzecznych z ustawą, tym bardziej zatem brak było podstaw do uwzględnienia powództwa w tym zakresie w odniesieniu do uchwały nr (...) podjętej 7 kwietnia 2015 r., która miała za przedmiot jedynie przyjęcie tekstu jednolitego umowy pozwanej spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego powódka nie udowodniła również istnienia przesłanek uzasadniających uchylenie zaskarżonej uchwały nr (...)z 7 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z art. 249 § 1 k.s.h., uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Wymienione przesłanki należy rozpatrywać w dwóch płaszczyznach: uchwał powziętych z naruszeniem postanowień umowy spółki lub sprzecznych z dobrymi obyczajami, które jednocześnie godzą w interesy spółki lub mają na celu pokrzywdzenie wspólnika. Brzmienie komentowanego przepisu przemawia za istnieniem następujących przesłanek zaskarżenia uchwały:

- 1) sprzeczność z umową, połączona z godzeniem w interesy spółki,
- 2) sprzeczność z dobrymi obyczajami, także połączona z godzeniem w interesy spółki;
- 3) pokrzywdzenie wspólnika, przy czym efekt taki ma być celem uchwały

(tak trafnie Marta Litwińska – Werner. Kodeks spółek handlowych. Komentarz. 2Wydanie. C.H.Beck 2005 Warszawa str. 648).

Powódka nie wykazała sprzeczności uchwały z umową, połączonej z godzeniem w interesy samej spółki (pозwanej). Nie wykazała także sprzeczności z dobrymi obyczajami, która także miałaby pozostawać z godzeniem w interesy samej spółki.

Podkreślić należy, że pojęcie dobrych obyczajów jest generalną klauzulą opartą na kryterium ocennym, zaczerpniętym z zasad powszechnej obyczajowości. Przez pojęcie dobrych obyczajów należy rozumieć takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki oraz otoczenie gospodarcze i są związane z postrzeganiem uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Pojęcie dobrych obyczajów odnosi się nie tylko do uczciwości kupieckiej skierowanej na zewnątrz funkcjonowania spółki (w stosunku do innych uczestników obrotu gospodarczego), ale przede wszystkim do stosunków wewnętrznych w spółce, w tym relacji pomiędzy wspólnikami (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 kwietnia 2014 roku, I ACa 91/14, LEX nr 1493794; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 maja 2014 r., I ACa 135/14, LEX nr 1504359). Pojęcie obyczajów użyte w art. 249 k.s.h., należy rozumieć jako taki sposób postępowania, który da się pogodzić z regułami uczciwego obrotu, zwykle skonkretyzowanych w obowiązujących w tym obrocie zwyczajach, które to reguły uwzględniają charakter danego rodzaju (branży) aktywności gospodarczej, a sama ich treść i sposób wykładni są nakierowane na zapewnienie nie zakłóconego jej funkcjonowania, a co za tym idzie rozwoju.

Odnosząc się natomiast do przesłanki w postaci pokrzywdzenia wspólników należy podnieść, że nie może być ona interpretowana jedynie w odniesieniu do bezpośrednich konsekwencji o charakterze finansowym, ale musi obejmować szeroko rozumianą sferę interesów wspólników. Dlatego też pokrzywdzenie wspólnika winno być również odnoszone do jego pozycji, dobrego imienia, naruszenia zasady równouprawnienia oraz do sytuacji, kiedy doszło do nałożenia na niego obowiązków, którymi nie obarczono pozostałych wspólników. Przy czym ocena, czy interesy wspólnika zostały naruszone lub zagrożone w związku z podjętą uchwałą, musi być dokonywana z uwzględnieniem wszystkich okoliczności występujących przy podejmowaniu uchwały (tak też wyrok Sądu Najwyższego z 15 marca 2002r., sygn. Akt II CKN 677/00, Legalis nr 277427). Co równie istotne okoliczności podjęcia takiej uchwały muszą dać podstawę do uznania ich za działanie o charakterze kierunkowym, nacechowanym negatywnie, a także ukierunkowanym na zmianę w celu pokrzywdzenia wspólnika.

Zdaniem Sądu zaskarżona uchwała (...)NZW spółki (...) z 7 kwietnia 2015 r., która odnosi się do przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, nie jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, ani też w żadnej mierze nie prowadzi do pokrzywdzenia wspólnika mniejszościowego – tj. powódki. Przyjęcie tekstu jednolitego umowy spółki jak - słusznie

zauważa strona pozwana, stanowi techniczną konsekwencję zmiany umowy spółki, która w tym przypadku wynikała ze zmiany siedziby spółki. Niewątpliwie okoliczności niniejszej sprawy świadczą o istnieniu w pozwanej spółce sporu pomiędzy jej wspólnikami, co jednakże nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w tej sprawie, tj. w kwestii nieważności skarżonej uchwały z 7 maja 2015 r.

W konsekwencji wobec braku przesłanek do stwierdzenia tak nieważności, jak i podstaw uchylenia zaskarżonych uchwał, powództwo podlegało oddaleniu w całości z przyczyn szczegółowo opisanych powyżej i w oparciu o powołane przepisy

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na podstawie zaś art. 108 §1 zd. 2 k.p.c., szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu.

SSO Ewa Izabela Fiedorowicz

Zarządzenie z 15 czerwca 2016 r.

odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSO Ewa Izabela Fiedorowicz